

Štvrtok 29. 02. 2024, večer

Eucharistia

Kto našiel dôvod pre Eucharistiu, našiel život.

Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním. Tu im povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdelte si ho medzi sebou. Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“ Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. (Lk 22, 14 – 20)

Som lekár. V roku 2002 som bol na konferencii v USA, na Floride, v Orlande. Konferenčné centrum je krásne, obrovské, ale v okolí niet kostola. Žiaľ, konferencia je aj v nedeľu. Začína sa obyčajne už pred siedmou ráno a končí sa neskoro večer. Chcel som ísť na svätú omšu, ale ako? Miestna doprava je v USA veľmi problematická, takže ostával taxík, lenže to nie je na peňaženky Slovákov. Napriek tomu som si povedal, že Pán Boh mi za to stojí. Zistil som si, kde a kedy je svätá omša a zobral som si taxík. Šoférka – bola to veľmi milá černoška – mi poradila iný kostol – Panny Márie. Súhlasil som – cesta trvala asi dvadsaťpäť minút a suma na taxametri hrozivo narastala. Nakoniec to bolo štrnásť dolárov. Kostol bol krásny a omša sa mala o chvíľu začať – poďakoval som sa šoférke a tá mi slúbila, že o hodinu po mňa príde. Omša bola nádherná, kostol plný ľudí. Ďakoval som Pánovi, že som mal možnosť plne sa zúčastniť na tejto krásnej svätej omši. Po omši ma už „moja“ šoférka čakala. Odviezla ma späť do kongresového centra. Cena bola rovnaká, teda spolu to bolo dvadsaťosem dolárov.

Tu by sa svedectvo mohlo v podstate skončiť, ale Boh je „gavalier“. Súčasťou kongresu bola výstava najnovších prístrojov a nových liekov. Išiel som sa tam pozrieť. Náhodou (?) som natrafil na firmu, ktorá robila prieskum a za krátko interview ponúkala sto dolárov. Takto mi náš štedrý Pán niekoľkonásobne vrátil, čo ma stál taxík na stretnutie s ním. Často si dostatočne neceníme svätú omšu a veľkú milosť byť na nej. Aj ja som si hľadal rôzne výhovorky – ale zistil som, že ani jedna pred mojím svedomím neobstojí. Keby nás pozval na stretnutie prezident, iste by sme neváhali a minuli oveľa viac, len aby sme sa s ním mohli stretnúť. Náš milovaný Boh je

neporovnateľne viac, než akýkoľvek prezident, či iná osoba. Je tu s nami a vie o všetkých našich obavách a starostiach a má nás rád.

Na **sv. omši sa sprítomňuje obeta Ježiša Krista**. Sme svedkami a účastníkmi toho úžasného tajomstva našej viery, kde nám Pán Ježiš dáva seba samého za pokrm. Aj my sme ako apoštoli, ktorí boli povolani Pánom do večeradla, aby strávili s ním tie vzácne momenty a okamihy pred jeho utrpením a smrťou.

Pán Ježiš sa rozlúčil s apoštolmi dôstojne. Zanechal im seba samého v Eucharistii, ustanovil sviatosť kňazstva, ktorému dal na starosť Eucharistiu, a zanechal im príklad lásky. Avšak to, čo urobil Ježiš, **nie je len udalosťou minulosti**. Táto obeta Ježiša Krista sa sprítomňuje vždy, keď slávime Eucharistiu.

Reálna prítomnosť živého Krista v Eucharistii je nevyčerpatelným a životodarným prameňom, z ktorého možno čerpať v akýchkoľvek životných situáciách a skúškach.

Otázky na zamyslenie:

- 1. Mám radosť, keď sa chystám na slávenie svätej omše?*
- 2. Ako ju prežívam? Je to stretnutie so živým Ježišom? Odchádzam zo svätej omše aj ja premenený?*
- 3. Ako často prijímam Telo Pánovo?*